

Startside>Anlæggelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Slovenien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De domstole, der har kompetence til at udstede en kontosikringskendelse for bankkonti, hvis kreditor har indhentet et officielt bekræftet dokument (artikel 6, stk. 4), er underretterne (*okrajno sodišče*) (artikel 279, litra b), i lov om fuldbyrdelse og retsbevarende foranstaltninger (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*); Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 3/07 – officiel konsolideret udgave, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – forfatningsdomstolens afgørelse, 45/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 53/14, 58/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 54/15, 76/15 – forfatningsdomstolens afgørelse og 11/18; herefter "ZIZ").

En liste over underretterne findes [her](#).

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger (artikel 14), er det slovenske agentur med ansvar for forvaltning af offentlige registre og relaterede tjenesteydelser (AJPES; artikel 279, litra c), i ZIZ).

Kontaktoplysninger: Tržaška cesta 16, 1000 Ljubljana <mailto:gp@ajpes.si>

gp@ajpes.si – hovedkontoret

info@ajpes.si – information til brugerne

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Metoder til indhentning af oplysninger (artikel 14, stk. 5):

a) AJPES, der er udpeget som informationsmyndighed, forvalter registret over transaktionskonti, der er en fælles elektronisk database over fysiske og juridiske personers transaktionskonti (artikel 191 ff. i lov om betalingstjenester, tjenesteydelser i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge og betalingssystemer (*Zakon o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih*); Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 7/18, 9/18 – berigtigelse; herefter "ZPlaSSIED"). Det følger heraf, at indhentning af oplysninger er meget effektiv, da den myndighed, der er ansvarlig herfor (artikel 14, stk. 5, litra a)), ikke er forpligtet til at anmode banken om at fastslå, om debitor har en konto i banken.

Selv om det efter slovensk lovgivning er muligt at indhente oplysninger om debtors konto på den i artikel 14, stk. 5, litra c), anførte måde (jf. artikel 31 i ZIZ), benytter domstole sig næsten aldrig den mulighed, da de kan indhente oplysninger om debtors bankkonto ved elektronisk at konsultere registret over fysiske og juridiske personers transaktionskonti (jf. artikel 4 i ZIZ). Artikel 13 i lov om domstolene (*Zakon o sodiščih*) Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 94/07 – officiel konsolideret udgave, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNEpS, 33/11, 75/12 – ZSPDLS-A, 63/13, 17/15 og 23/17 – ZSSVe; herefter "ZS").

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Anmodninger om prøvelse indgives til (artikel 21):

– den domstol, der har afslået kreditors anmodning om en kontosikringskendelse (underret eller distriktsdomstol).

[Liste over underretter](#), [liste over distriktsdomstole](#).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der har kompetence til at modtage, fremsende og forkynde kontosikringskendelser og andre dokumenter (artikel 4, stk. 14), er:

– i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3, 5 og 6, artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 2, artikel 28, stk. 3, og artikel 36, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 655/2014: *Okrajno sodišče v Mariboru* (underretten i Maribor).

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelsen (kapitel 3), er:

Med henblik på at fuldbyrde en kontosikringskendelse afsagt af en domstol i en anden EU-medlemsstat har underretten i Maribor (*Okrajno sodišče v Mariboru*) stedlig kompetence (artikel 279, litra d), i ZIZ).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Fælles konti og forvaltningskonti kan sikres i følgende omfang (artikel 30):

En fælles betalingskonto en betalingskonto, der åbnes af en udbyder af betalingstjenester på vegne af to eller flere fysiske personer eller to eller flere juridiske personer (jf. artikel 14, stk. 1, i lov om betalingstjenester og -systemer (*Zakon o plačilnih storitvah i sistemih*; "ZPlaSS").

Hver enkelt indehaver af en fælles betalingskonto kan disponere over alle de kontante midler på kontoen, medmindre andet er fastlagt i aftalen om forvaltningen af den fælles betalingskonto (jf. artikel 14, stk. 2, i ZPlaSS).

De samlede kontantmidler på en fælles betalingskonto kan bruges til at tilbagebetale en af kontohavernes gæld til tredjemand. En aftale mellem indehaverne af en fælles betalingskonto vedrørende omfanget af de enkelte indehaveres andel og ansvar begrænser ikke tredjemands rettigheder til at få godtgjort sine krav i forbindelse i en fuldbyrdelses- eller konkurssag mod en af kontoindehaverne fra det samlede kontantbeløb, der står på den fælles betalingskonto (jf. artikel 14, stk. 3, i ZPlaSS). Kontantbeløbet på den fælles betalingskonto kan derfor anvendes til at betale en af kontoindehaverens gæld til tredjemand. Såfremt fuldbyrdelsen er begrænset til bestemte af debtors aktiver ifølge en særlig retsakt, vurderes disse begrænsninger med hensyn til hver enkelt af den fælles betalingskontos indehavere i fuldbyrdelsessagen mod en individuel indehaver af en fælles betalingskonto (jf. artikel 14, stk. 4, i ZPlaSS).

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Beløb, der er fritaget for udlæg og beløb, og hvori der kun kan gøres begrænset udlæg, er omfattet af følgende bestemmelser (artikel 31):

Fritaget for udlæg er indtægter med den fælles egenskab, at de ikke er grundindkomst, såsom lønninger; disse indtægter udgør almindeligvis en lav, supplerende indkomst, som generelt er en korrigerende social foranstaltning (artikel 101 i [lov om håndhævelse og forebyggende foranstaltninger](#) (ZIZ)).

I henhold til artikel 102 i ZIZ er fuldbyrdelse begrænset med hensyn til grundindkomst, f.eks. løn, dvs. en indtægt, der stammer fra et ansættelsesforhold. dvs. indkomst, der betragtes som hidrørende fra et ansættelsesforhold. Der kan normalt gøres udlæg i op til to tredjedele af denne indtægt, men debitor skal have adgang til et beløb, der svarer til 76 % af mindstelønnen. Hver debitor skal have adgang til samme restbeløb. Hvis der er tale om visse privilegerede krav, er det beløb, som debitor skal have adgang til, lavere, nemlig 50 % af mindstelønnen. I begge tilfælde er det beløb, som debitor skal have adgang til, højere, hvis denne er forsørger for familiemedlemmer.

Undtagelserne fra og begrænsningerne med hensyn til fuldbyrdelse skal tages i betragtning af dem, der har til opgave at gennemføre fuldbyrdsesafgørelser (banken), også uden at debitor har anmodet herom, medmindre der består en ret til en højere grænseværdi på grund af underholdspligt. Debitor skal dokumentere en sådan ret ved at forelægge banken et officielt bekræftet dokument (jf. artikel 102, stk. 5, i ZIZ).

En nøjagtig liste over undtagelser fra og begrænsninger med hensyn til udlæg findes i artikel 101, 102 og 103 i ZIZ.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Opkrævning af gebyrer (artikel 43): Bankerne kan i overensstemmelse med deres forretningspolitik og de respektive satser for tjenesteydelser opkræve et gebyr for udførelse af aktiviteter på grundlag af tilsvarende nationale kendelser (for at modtage kendelsen og overføre midlerne).

Betalings tjenestedyderne offentliggør på deres websteder nøjagtige og fuldstændige oplysninger om de godtgørelser, de får for at udføre aktiviteter på grundlag af en fuldbyrdsesafgørelse eller en kontosikringskendelse (artikel 190 i ZPlaSSIED).

AJPES sikrer, at der stilles kontooplysninger til rådighed. Oplysningerne i registret over løbende konti for juridiske og fysiske personer, der udfører en aktivitet, er offentlige og gratis tilgængelige på AJPES' websted (artikel 194 i ZPlaSSIED). Til gengæld for at udlevere oplysninger fra registret over de løbende konti vedrørende en fysisk persons konto fakturerer agenturet ansøgeren for omkostningerne i overensstemmelse med de satser, som AJPES fastsætter efter aftale med finansministeriet (artikel 195 i ZPlaSSIED). Satserne for godtgørelse af omkostninger ved at levere oplysninger om løbende konti for fysiske personer fra registret over løbende konti (Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 49/10) offentliggøres også på AJPES' websted. Godtgørelsesbeløbet i henhold til denne sats fastsættes på baggrund af, hvordan anmodningen om kontooplysninger indgives (satsen er lavere for elektronisk end for skriftlig indgivelse af oplysninger), og af antallet af leverede oplysninger.

Gebyret for gennemførelse af en tilsvarende national kendelse betales af debitor, mens gebyret for afgivelse af kontooplysninger betales af den person, der har bedt om oplysningerne (normalt kreditor).

En domstol kan frit få adgang til kontooplysninger ved at konsultere registret, der føres af AJPES, eller ved at anmode betalingsinstituttet (banken) om at angive, om debitor har en konto i den pågældende bank (artikel 4, stk. 1, i ZIZ, artikel 13 i ZS).

AJPES giver domstolene, skattemyndighederne og andre myndigheder, der har til opgave at foretage fuldbyrdelsen, direkte elektronisk adgang til registrets oplysninger over transaktionskonti.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Indgivelsen af en anmodning om en kontosikringskendelse medfører opkrævning af retsafgifter (artikel 29, litra b), første afsnit, sammenholdt med artikel 239 og 279, litra a), i ZIS). Anmodningen om en kontosikringskendelse er pålagt et retsgebyr på 30 EUR (rubrik 4012 i lov om retsafgifter (*Zakon o soudh takograf*)); Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 19/15 – forfatningsdomstolens afgørelse, 30/16, 10/17 – ZPP-E et 11/18 – ZIZ-L; herefter benævnt "ZST-1") eller 24 EUR (rubrik 4041 og 4012 i ZST-1), hvis den indgives elektronisk.

Hvis kontosikringskendelsen afsiges af en slovensk domstol, og banken er beliggende i Slovenien, og hvis domstolen ledsager denne kendelse med en afgørelse, der pålægger banken at udføre de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, eller i artikel 271, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ (artikel 279.e, stk. 1), dækker retsafgifterne også denne afgørelse, idet den reelt træffes i forbindelse med afsigelsen af kontosikringskendelsen (dvs. proceduren for anmodningen om forebyggende foranstaltninger).

Hvis kontosikringskendelsen afsiges af en udenlandsk domstol og modtages til fuldbyrdelse af en slovensk domstol, fordi banken er beliggende i Slovenien, træffes den afgørelse, hvorved domstolen pålægger banken at udføre de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, eller i artikel 271, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ (artikel 279.e, stk. 2), inden for rammerne af den procedure, der iværksættes på grundlag af kontosikringskendelsen. I et sådant tilfælde skal retsafgifterne i henhold til forordningens artikel 24 ikke betales, eftersom afgørelsen ikke kan anses for at være et foreløbigt påbud eller en præjudiciel afgørelse, og eftersom den procedure, der ligger til grund for denne afgørelse, ikke kan anses for at være en retssikrende foranstaltning, da der er tale om en afgørelse, hvorved en ret pålægger en bank at fuldbyrde en kendelse, der er afsagt i udlandet.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Rækkefølge af tilsvarende nationale kendelser efter national lovgivning (artikel 32):

Hvis en række kreditorer fremsætter pengekrav mod samme debitor og vedrørende samme genstand for fuldbyrdelse, skal kravene indfries i den rækkefølge, som kreditorerne har opnået ret til tilbagebetaling i henseende til genstanden, medmindre andet er bestemt i loven (jf. artikel 12 i ZIZ).

Den slovenske ret fuldbyrder en kontosikringskendelse afsagt af en ret i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union ved at træffe en afgørelse med et påbud om at foretage den i artikel 271, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ omhandlede handling, dvs. en kendelse om et midlertidigt påbud (artikel 279.e, stk. 3, i ZIZ). Retten pålægger i sin afgørelse om et midlertidigt påbud betalingstransaktionsorganisationen at afvise at udbetale kontantbeløb fra debtors konto, der er omfattet af det midlertidige påbud, til debitor eller enhver anden person, der optræder på debtors anmodning (jf. artikel 271, stk. 1, fjerde led). Sådanne midlertidige påbud udstedt af en slovensk domstol på grundlag af en europæisk kontosikringskendelse fra en anden medlemsstat giver ikke panteret i sikkerheden (jf. artikel 271, stk. 2, i ZIZ). De udstedes af retten, hvis denne endnu ikke har truffet en realitetsafgørelse i sagen. Hvis kreditor vedlægger sin begæring om en kontosikringskendelse en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument udstedt før kontosikringskendelsen, træffer retten den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ, dvs. at den udsteder et midlertidigt påbud om beslaglæggelse af et beløb på debtors konto i betalingsinstituttet (artikel 279.e, stk. 3, og artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ). Udlægget giver kreditor pant i debtors kontante midler på bankkonti (jf. artikel 107, stk. 3, sammenholdt med artikel 138, stk. 5, og artikel 239, i ZIZ).

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Domstolene eller i givet fald den retshåndhævende myndighed, der har kompetence til at tage stilling til en indsigelse (artikel 33, stk. 1, artikel 34, stk. 1 eller 2):

– en indsigelse som omhandlet i artikel 33, stk. 1, kan rejses for den ret, der har afsagt kontosikringskendelsen. Denne ret er en underret eller en distriktsdomstol. Retten tager stilling til indsigelsen (jf. artikel 54 sammenholdt med artikel 239 i ZIZ)

– en indsigelse som omhandlet i artikel 34, stk. 1, indgives til den underret i Maribor (*okrajno sodišče v Mariboru*), der har afsagt kontosikringskendelsen (ved et foreløbigt eller midlertidigt påbud) på grundlag af en kontosikringskendelse fra en anden medlemsstat, og forkyndes for betalingstransaktionsorganisationen. Retten tager stilling til indsigelsen (jf. artikel 279 i ZIZ);

– en indsigelse som omhandlet i forordningens artikel 34, stk. 2, (et forbehold vedrørende den offentlige orden) skal indgives til underretten i Maribor (*okrajno sodišče v Mariboru*).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

De retter, der behandler appeller, fristen for indgivelse af en appel efter national lovgivning og den hændelse, der markerer starten på denne periode (artikel 37):

Afgørelsen om indsigelsen kan appelleres (jf. artikel 9, stk. 1, sammenholdt med artikel 239 i ZIZ). Appellen indgives til den ret, der har afsagt kontosikringskendelsen (underret eller distriktsdomstol), eller til den underret, der har til opgave at fuldbyrde kontosikringskendelsen i henhold til forordningens artikel 23.

Appellen skal indgives **senest otte dage** efter, at retten i første instans har truffet afgørelse om indsigelsen (jf. artikel 9, stk. 3, i ZIZ).

En højere retsinstans træffer afgørelse om appellen.

Kontaktoplysninger for de højere domstole:

1. Višje sodišče v Celju (højere ret i Celje)

Prešernova ulica 22
3102 Celje - p.p. 1034

Tlf.: (03) 427 51 00

Fax: (03) 427 52 70

e-mail: urad.visce@sodisce.si

2. Višje sodišče v Kopru (højere ret i Koper)

Ferrarska 9
6000 Koper

Tlf.: (05) 668 30 00

Fax: (05) 639 52 45

e-mail: urad.viskp@sodisce.si

3. Višje sodišče v Ljubljani (højere ret i Ljubljana)

Tavčarjeva 9
1000 Ljubljana

Tlf.: (01) 366 44 44

Fax: (01) 366 40 70

e-mail: urad.vislj@sodisce.si

4. Višje sodišče v Mariboru (højere ret i Maribor)

Sodna ulica 14
2000 Maribor

Tlf.: (02) 234 71 00

Fax: (02) 234 73 18

e-mail: urad.vismb@sodisce.si

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifter (artikel 42):

Retsafgifter i sager for at opnå en kontosikringskendelse eller et retsmiddel mod en sådan kendelse er de samme som for en tilsvarende national kendelse eller retsmiddel mod en sådan national kendelse.

Betaling af retsafgifter er omfattet af artikel 29b i ZIZ. Retsafgifter skal betales ved indgivelse af anmodningen om fuldbyrdelse, indsigelsen eller appellen eller senest otte dage efter forkyndelsen af påbuddet om at betale retsafgifterne.

Hvis retsafgifterne kan beregnes automatisk, udstedes der et betalingspåbud, når anmodningen indgives elektronisk, hvor den pågældende anmodes om at betale afgiften ved at overføre pengene til en bestemt konto og her henviser til referencenummeret, der angives i påbuddet. Betalingspåbuddet vedrørende retsafgifterne anses for at være forkyndt, når sagsøgeren eller dennes repræsentant indgiver anmodningen elektronisk.

Hvis retsafgiften ikke betales rettidigt, anses anmodningen for at være trukket tilbage.

Retten skal i betalingspåbuddet gøre den pågældende bekendt med følgerne af manglende betaling af retsafgiften.

Retsafgifter er fastsat i lov om sagsomkostninger (*Zakon o sodbh takograf*, Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 19/15 – forfatningsdomstolens afgørelse og 30/16; herefter benævnt "ZST-1"). Retsafgifterne er de samme som i procedurer, der vedrører en tilsvarende kendelse på nationalt plan, dvs. konkret for en kontosikringskendelse.

Der opkræves følgende faste beløb:

	Anmodning indgivet på papir	Anmodning indgivet elektronisk
Anmodning om en kontosikringskendelse	30 EUR (tarif nr. 4012 ZST-1)	24 EUR (tarif nr. 4041 og 4012 ZST-1)
Indsigelse	30 EUR (tarif nr. 4022 ZST-1)	24 EUR (tarif nr. 4041 og 4022 ZST-1)
Appel	33 EUR (tarif nr. 4033 ZST-1)	26,4 EUR (tarif nr. 4041 og 4033 ZST-1)

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Sprog, der accepteres i forbindelse med oversættelser af dokumenter (artikel 49, stk. 2).

De officielle sprog er slovensk plus de to nationale mindretalssprog, som er i officiel brug ved domstolene i de områder, hvor disse nationale mindretal bor (jf. artikel 6 og 104 i ZPP). De nationale mindretalssprog er italiensk og ungarsk. Arbejdssproget i underretten i Piran, underretten i Koper og distriktsdomstolen i Koper er italiensk, mens det i underretten i Lendava er ungarsk.

Kommuner med flere nationaliteter er omfattet af lov om fastlæggelse af kommuner og kommunegrænser (*Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij*, Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 108/06 – officiel konsolideret tekst 9/11, herefter benævnt "ZUODNO"). Følgende bestemmes i artikel 5 i ZUODNO: "Ifølge denne lov er områder med flere befolkningsgrupper de områder, der er fastsat i vedtægterne for følgende kommuner: Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola og Piran."

Sidste opdatering: 29/03/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.